

Iskola az erdőszélen

Az Európa-díjas *dr. Madas László* vezette Pilisi Állami Parkerdőgazdaság már az 1969-es megalakulásakor elkötelezte magát a természetvédelem és az „ebbe ágyazott” környezeti nevelés mellett. Így lett a hazai erdeiiskola-mozgalom egyik meghatározó, emblemikus megalapozója is. Jogutódja a Pilisi Parkerdő Rt. szintén magáénak vallotta a magyarországi természetvédelmi oktatás gyakorlatában való részvételt. Ezért indította útjára az OEE Erdészeti Erdei Iskolák hálózatát, melyek lassan átfedik az egész országot, s amelyeknek ma is kiemelkedő egysége – a *Makovecz Imre* által támogatott – mogyoróhegyi Erdei Művelődés Háza – Természet- és Erdővédelmi Tábor.

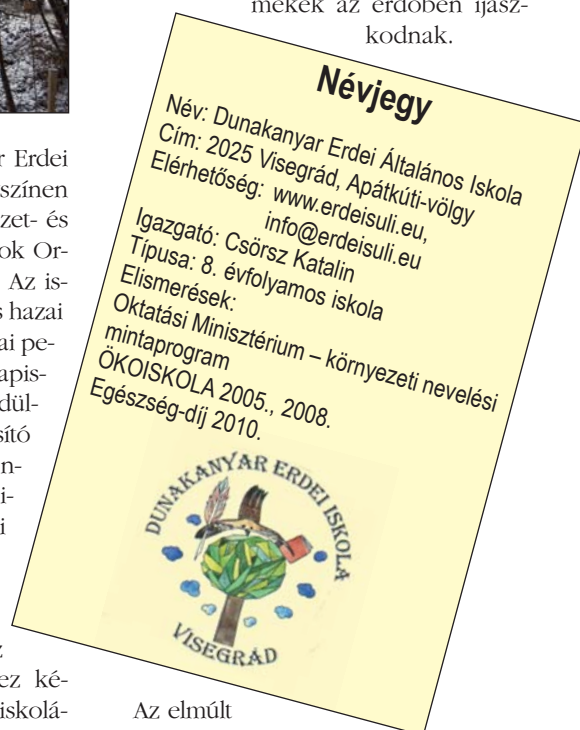
Ezen szisztematikus, jól átgondolt „építkezés” folytatásaként 1994-ben, európai szinten is elsőként, megépítette a *Turányi Gábor* és csapata által tervezett – szintén Európa-díjas – Dunakanyar Erdei Általános Iskola épületét, s pedagógiai

munkára átadta azt a Dunakanyar Erdei Iskola Egyesületnek. Ezen helyszínen működött közel 10 évig a Könyezet- és Természetvédelmi Oktatóközpontok Országos Szövetsége, a KOKOSZ is. Az iskola immár 20 éves, nemzetközi és hazai elismerést is kivívó – az erdei iskolai pedagógiai programot közoktatási alapiskolai keretek között azóta is egyedülállóan és példaértékűen megvalósító – ökopedagógiai munkát végez. Ennek eredményeként az Oktatási Minisztérium a környezeti nevelési programját mintaprogrammá nyilvánította, 2005-ben és 2008-ban elnyerte az ÖKOISKOLA címet.

Diákjai olyan szerencsések az ország többi iskolás gyermekéhez képest, hogy ők mindennap „erdei iskolában” lehetnek. Ezek a kisgyermek nemcsak a tananyagot tanulják meg, hanem azt is, hogyan kell a természettel harmonikusan együtt élni. Számukra az

erdő egy ismerős, biztonságos közeggé válik az évek során, s az itt szerzett élmények egész életükben végigkísérik őket. Később bárhová sodorja az „erdeiseket” az élet, mindennapjaikat átszövi majd a természet iránti tisztelet.

A természet tapintható közelségét egyedülálló módon használják fel a tanítás-tanulás során. Aki ellátogat ide egy szép tavaszi napon, az egy fizikaórát láthat a patak partján, ahol a víz sebességét a gyerekek almával mérik; egy természetismeret órát, ahol a pataklakó állatokkal ismerkednek; egy matematikaórát, melyen a fák kerületét mérik; egy rajzórát, ahol uszadékfára festenek, vagy éppen egy tornaórát, ahol a gyerekek az erdőben íjászkodnak.

Az elmúlt időszak pénzügyi-gazdasági nehézségei sajnos ezt az iskolát sem kerültk el. Az elmúlt másfél év során a szülők – az Egyesület tagsága – által az iskola finanszírozására fizetendő díj mértékét folyamatosan növelni kellett, ez sajnos oda vezetett, hogy szülők egy része már nem tudta ezt fizetni, így csökkent a tanulói létszám, ami csak tovább növelte a normatíva csökkenéséből egyébként is fakadó problémákat. Az iskola és az Egyesület vezetése e jelenségek ellensúlyozására új finanszírozási, fenntartási tervet dolgozott ki, mely hosszú távon megoldhatja a problémákat. De addig is szükség van minden segítségre, együttműködésre, jó szóra, szakmai és anyagi támogatásra. Bízunk benne, hogy egy ilyen egyedülálló intézmény továbbra is fenn tud maradni – mert van létjogosultsága!

Csőrsz Katalin
igazgató

